

Mence: Dober večer. Malo sem zamudil. No, pa, kakor vidim še začeli niste.

Barbara: Nič niste zamudili. Saj še predsednika tudi ni.

Mence: Saj ste vi tukaj, gospa predsednica.

Kalar: Tako pa spet ne gre. Za predsednika hišnega sveta je izvoljen, vaš mož, ne pa vi, gospa Barbara, ki ste njegova žena.

Mence: Že res, ali gospa Barbara, je pa zastopnica oblasti v hišnem svetu.

Kalar: Laskne:

Mence: No, oblasti, recimo terena.

Kalar: To prvič slišim, da ima teren v hišnem svetu ksko zastopnico.

Barbara: Gospod Mence ima že prav. - Saj mora moj mož biti vsak čas tu

Kalar: Drugih še tudi manjka.

Mehurčkova: Dober večer, daber večer, gospa Barbara!

Barbara: Kako pa je z vašim možem?

Mehurčkova: Še kar dobro, gospa.

Barbara: Z zdravjem, verjamem, ker sem ga že videla v Tivoliju. Pa s pokojnino?

Mehurčkova: Še ni rešeno. Se vleče, kakor kozja čreva.

Beravs: Dober večer. Sem že mislil, da ne bom prišel in da bom sploh izstopil iz vseh odborov in sestankov, tako me jezi.

Kalar: Zakaj pa? ~~Nemadmimpozognimes~~

Beravs: Ali je to prav, da se tako postopa z ljudmi?

Barbara: Iaj pa je?

Mence: Kar gospoj predsednici povej, še kaj ni prav. Kaj ne, gospa, kar vam naj pove, vi boste že uredili.

Mehurčkova: Kar gospe, gospe!

Mence: Jaz tudi tako pravim, kaj ne gospa.

Barbara: Bomo že napravili, kar se bo dalo. Povejte!

Beravs: Pri pokojnini (penzionu) se me opeharili.

Barbara: Fritežite se!

Beravs: Saj sem se, prav za prav, ne pritežil, le to sem jim pisal, da mi morsjo dati tudi nekaj za kulturo, pa se mi odgovorili, da nič.

Kalar: Iaj pa si napisal, ko si to zahteval?

Beravs: Kaj sem napisal? Vse, kar bi prišlo vpoštev. Da sem bil pri pevskem društvu "Struna" deset let za biljeterja pa pri nogometu "Žoga" tudi. K vsaki seji sem moral odbornike, vsakega posebej vabiti s polo in še dvorano posesti po koncertu.

Mikec: To še ni nič...

Beravs: Kaj, da te ni nič? Te je kultura!

Mikec: Jaz sem pa pri "Struni" pel, to je kultura in še celo prvi tenor, zraven sem še pisal note, no za te se mi pličali, pa mi tudi nečejo primakniti pri pokojnini.

Barbara: Koliko pa sem jaz delovala na narodnem polju, pa mi še na misel ne pride, da bi kaj zahtevala za to...

Kalar: Vi, gospa ste delovala na narodnem polju?

Barbara: Mari ne? Naj je kaj priredil ta ali oni, ali je bilo belo, ali črno pred zadnjo vojsko, jaz sem bila zraven, v vsakem sprevodu v narodni noši...

Kolar: V izpostojeni!

Barbara: Sama je nisem imela in keliko me je stalo truda, da sem je kje dobila na posodo in to iz samega idealizma, ker je šlo za narod.

Kalar: In za postavljanje, da ste bila naslikana v časopisih, no, no, saj vemo, kako je bilo.

Mehurčkova: Ne prepiprajta se radi tega. Postavila se je gospa...

Barbara: Samo iz narodno-kulturnih ozirov.

Kalar: No, no, saj vemo!

Mence: Pač ni več pravice! Poglejte: Nad manj, v podstrešnem stanovanju, stoji star profesor, Tič, ki se ni udeleževal nobenih narodnih prireditev in vse življenje ni drugega počel, kakor na gimnaziji dijakom ubijal tisto latinščino in grščino v glavo, ki jih za kulturne življenje sploh nikjer ne potrebuje.....

Mehurčkova: O, latinščino, že, latinščino pri maši, ali tista grščina je pa res ed. več.

Mence: Ta profesor je menda v najvišjem razredu...

Kalar: Je pa tudi napisal nekaj šolskih knjig: Gramatike in vadnice!

Mence: Seveda, za tista njegove grščine in nič drugih.

Kalar: Ali naj bi bil mari pisal melitvenike?

Mehurčkova: Bolj pametno bi bilo.

Berava: Ali pa, jaz imam znanca, ki je slikal in za drag denar prodajal svoje zmaske, ko sploh nobeden ni vedel, kaj je na njih. Zdaj je na boljšem, kakor jaz, ki sem vse življenje posvetil naredu, on pa same, kolikor je popil cvička. Ta ima penzijon, kakor kak minister. Le vprašam: Za kaj?

Kalar: Slikar je umetnik, profesor Tič pa kulturnik, znanstvenik. Takim ljudem vendar gre priboljšek, ker so nekaj več ustvarili za skupnost, kakor poprečni ljudje.

Berava: Nič! Vsi smo enaki! Želedce imamo vsi po eni meri. Kultura gor ali dol!

Kalar: Če bi bilo tako, potem nam sploh ni treba šel...

Mence: Meni se zdi, da jih je že sedaj preveč...

Berava: Tako je! Jaz sem hodil samo v ljudsko šolo, pa sem nekaj doprinesel k kuluri med Slovenci. Zdaj pa doživljjam krivice. Ali je te prav?

Kalar: Ali je to seja hišnega sveta, ali kaj drugega?

Berava: O, saj se mora tudi hišni svet pobrigati za te stvari, drugače ni vredno, da ga sploh imamo.